

тях личи добре, че основната функция, с която е натоварен образът на хайдутина е участието му във възстановяването на разрушения порядък в социален план, съпроводено със задължителна промяна в статуса на героя, посвещението му в хайдутство и утвърждаването на хайдушкия цикъл в синхрон с природния.

Искам да обърна внимание и на още един момент, който е в контекста на взаимоотношенията между героя и орел /орлица/. И в юнашките песни героят спасява орленца, „когато горяха Хилендарските манастири“, ⁷⁶ и в хайдушките песни, „когато гората гореше“. ⁷⁷ В първия случай е точно обозначен макротопонимът Света гора, а във втория негов семантичен аналог, за който може да се предположи, че се осмисля чрез конкретни топопараметри. Това отново навежда на мисълта за мита за горенето на Света гора и предполагаемата му трансформация и осмисляне в песните от Сливенско чрез Малка Света гора край Сливен, за което стана дума вече.

И в юнашкия епос, ⁷⁸ и в хайдушкия фолклор от Сливенско горенето на гората предхожда в текстовото време временната смърт на героя и е мотивация на образа му в героичен план и на предстоящия преход.

Мотивът за горенето на гората и идеята за временната смърт на героя се намират в определена семантична връзка и в юнашкия, и в хайдушкия фолклор. Във всички случаи временната смърт на героя е свързана с идеята за обновлението, реализирана чрез пожара /без-порядъка/ в гората и образа на орела като помощник, стимулиращ това обновление-оздравяването на героя= раждане за функцията му на борец срещу злото /самодива, турци/ в юнашкия епос ⁷⁹ и срещу турци в хайдушкия фолклор.

Може да се каже, че временната смърт на героя и горенето на гората са семантично обвързани с годишния хайдушки цикъл и ежегодното му обновление в календарното време успоредно с природния цикъл.

Разбира се, когато се анализират всичките тези взаимоотношения, явления и процеси в хайдушкия фолклор задължително трябва